

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงปฏิบัติการ (Operational study) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเขียงของ จังหวัดเขียงราย ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม พ.ศ. 2554 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ และได้รับการรักษาด้วยวิธีรับประทานยาต้านเศร้า แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเขียงของ จังหวัดเขียงราย จำนวน 20 คน และบุคลากรสุขภาพผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกในการดูแลผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาประกอบด้วย 1) แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งพัฒนาโดยอรพินท์ สมบัติวัฒนางกูร (2551) ได้ผ่านการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ ได้มีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองก่อนการนำไปใช้จริงเพื่อตรวจสอบเข้าใจที่ตรงกันของบุคลากรสุขภาพผู้ใช้แนวปฏิบัติ และทดลองการใช้เครื่องมือกับผู้ป่วยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่าสามารถนำไปใช้ได้ดี 2) แบบวัดความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของ รัชนก สิทธิโชติวงศ์ (2550) ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 3) แบบวัดความพึงพอใจของบุคลากรสุขภาพผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกของ สุพรรณิ เจริญวิศิษฐ์ และคณะ (2546) ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.97 และ 4) แบบวัดความพึงพอใจของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าที่ได้รับการดูแล โดยการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ของ สุพรรณิ เจริญวิศิษฐ์ และคณะ (2546) ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.91และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา

1. หลังจากที่ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ร้อยละ 90 ของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าที่ได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติ มีความร่วมมือในการรักษาด้วยยาดี
2. ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้ามาตรวจตามนัดทุกคน (100%)
3. หลังจากที่ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ไม่มีผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้ากลับมารักษาค่า (100%)
4. ร้อยละ 85 ของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้ามีความพึงพอใจต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติทางคลินิกในระดับมาก
5. บุคลากรสุขภาพผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกมีความพึงพอใจระดับมาก ในการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยา (100%)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

ด้านการบริหารการพยาบาล

ควรสนับสนุนให้มีการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า โดยเสนอต่อผู้บริหารเพื่อกำหนดเป็นแผนพัฒนาระบบการดูแลผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าต่อไป

ด้านบริการทางการแพทย์

การนำแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยามาใช้ในการปฏิบัติงานควรประชุม อบรมให้ความรู้แก่บุคลากรสุขภาพเพื่อให้บุคลากรสุขภาพมีความรู้ความเข้าใจและถือปฏิบัติไปทิศทางเดียวกันในการดูแลผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาประสิทธิผลของแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า ภายหลังจากใช้แนวปฏิบัติในระยะยาว เช่น 6 เดือน และ 1 ปี เพื่อประเมินความร่วมมือในการรักษาด้วยยาอย่างต่อเนื่องและนำผลที่ได้มาปรับปรุงแนวปฏิบัติให้มีความเหมาะสม ทันสมัยและเกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

2) ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธีส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า เช่นในกลุ่มผู้ที่เป็นโรคเรื้อรังและในกลุ่มชาวเขา เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยา ในการดูแลผู้ป่วยเฉพาะกลุ่ม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved